

OP JE GEZONDHEID

(Bottums up)

Dolle klucht in twee bedrijven

door

GREGG KREUTZ

Vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OP JE GEZONDHEID – BOTTUMS UP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GREGG KREUTZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1990 by Gregg Kreutz

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

De portier

Senora Valdez

June Sherwood

Raymond Pumphrey

Smith

Tony Scopec

Victoria

George Rushmore

Keith

DECOR:

Het stuk speelt in het Hotel Grande op het Caribische eiland Santa Pequena

Eerste bedrijf, ochtend
Tweede bedrijf, direct daarna.

EERSTE BEDRIJF

Scene

Op het toneel zien we twee verdiepingen van het Hotel Grande, een lichtelijk versleten etablissement op het Caribische eiland Santa Pequena.

De lobby op de eerste verdieping is aan de linkerkant van het toneel, en aan de rechterkant een paar voet hoger is de hal van de tweede verdieping en kamer 203

Het decor is agressief tropisch in schreeuwende kleuren, met bamboe, wandversieringen en allerlei zeevaartattributen, die overal rondslingeren. De kant van de lobby heeft een achtertoneel ingang en een linker ingang. Aan de linkerkant van de lobby op het achtertoneel is een grote balie met een bordje "SCUBA" Zwemattributen, zwemvesten, zwembanden en dat soort dingen liggen overal op de balie. Het is handig als er niet zichtbaar voor het publiek, een kleine uitgang is achter de balie. Op de stand is een radio, en aan de muur hangt een muurtelefoon.

Er is een poef op het voortoneel aan de rechterkant en op het voortoneel aan de linkerkant is een open raam. Naast het raam, op het voortoneel is een wandversiering gemaakt van geweven bamboe, in de vorm van een grote hagedis.

Er zijn twee manieren om van de lobby naar de tweede verdieping te komen. Je kunt met de lift, die een verborgen liftboy heeft die de deuren open doet en de knoppen bedient. De andere is de trap. Met de trap kom je een paar stappen lager, naar een paar andere treden, aan de rechterkant van het toneel, en naar de hal. Als deze klim met een paar rondjes kan worden gemaakt, wordt de illusie nog extra versterkt dat er een afstand tussen twee verdiepingen wordt genomen.

Op het voortoneel bij de hal is de deur naar de kamer van Rushmore. Op het voortoneel aan beide kanten van de hal zijn deuren naar de lift (links op het toneel) en naar June's kamer. In June's kamer is een bed, een kaptafel met een stoffen ruche, een hoge plank voor een radio, een badkamerdeur en een groot raam. Tussen het raam en de badkamerdeur tegen de muur op het voortoneel is nog een bamboe hagedis. Deze is groot genoeg om je achter te verstoppen. June's bed moet hoog genoeg zijn om er onder te kunnen kruipen, licht genoeg om op te kunnen tillen, en sterk genoeg om op te kunnen springen.

Voor het stuk hebben we twee dezelfde koffers nodig, die makkelijk

open gaan.

(het doek gaat op)

Er is muziek van het eiland te horen, de portier komt binnen. Hij heeft een vrije geest, en is diefachtig op een vriendelijke manier, prettig gestoord, dus. Hij draagt een dienblad en beweegt zich op het ritme, hij danst door de lobby op zoek naar drinkglazen. Hij vindt er een op de SCUBA balie, pakt hem op, neemt er de laatste slok van, en zet hem op het dienblad. Hij zit op de poef, ziet dan nog een glas, danst er naartoe, en gaat naar de uitgang aan de linkerkant van het toneel. Dan stopt hij. Hij realiseert zich ineens wat er achter de poef stond; een onbeheerde koffer. Hij gaat terug, kijkt zorgvuldig of niemand hem ziet, en pakt hem dan. Hij houdt hem bij zijn oor en schudt hem. Heel voorzichtig begint hij de trap op te lopen met de koffer, wanneer....

Senora *(komt met June binnen via het achtertoneel)*: Senora Valdez is een trotse vrouw, met een duidelijke mening over alles, die met verve verdedigt wat van haar is. O kijk eens wie hem gevonden heeft! Onze eigen portier. Zie je nou, helemaal niet nodig om je zo druk te maken.

June: O, geweldig! *(ze gaat naar de portier en pakt de koffer. June is naïef en op een lieve manier knap om te zien. Ze heeft een naïef gevoel voor gerechtigheid)*

Portier: Geen dank.

Senora: Hij is zo bescheiden. Zie je nou dat je je geen zorgen hoeft te maken in Hotel Grande. Je koffers zijn daar altijd veilig. *(tegen de portier)* gracias.

Portier: Gracias, Senora

Senora: Een fijne portier, een geweldige portier *(de portier glimlacht gelukkig)* Hij is niet zo stom als hij er uitziet *(portier kijkt kwaad)* Ze moeten hem gewoon beter leren kennen, denk je niet?

June: Ja, je begrijpt mensen altijd een stuk beter als je ze leert kennen.

Senora: Ik heb het niet over de mensen die hier gast zijn, maar over anderen. Andere mensen. Die doen zoveel met mijn portier. Ze doen van alles!

June: Ach, wat vervelend wat doen ze dan?

Senora: Ze zeggen dingen over hem. Ze beschuldigen hem. Ze geven hem de schuld. *(Portier trekt een droevig gezicht)* Is niet goed. Weet je wat het is?

June: Verkeerd?

Senora: Het is jaloezie (*ze aait hem over zijn hoofd*) Hij is gewoon te goed. (*dan gaat ze weer over tot de orde van de dag*) Nou, June, Je komt op kamer 203 en we willen graag weten of je warm en koud water wilt in de badkamer.

June: Als het niet te veel moeite is,

Senora: Jawel, maar dat geeft niet. Als je warm en koud water wilt, krijg je warm en koud water! (*tegen de portier*) Hoor je wat ze zegt? (*tegen June*) Geeft niet dat het veel werk is (*tegen de portier*) kamer 203. Ze wil koud en heet.

Portier: Ja Signora (*hij verdwijnt met een discrete maar verlangende blik naar de koffer*)

Senora: Wat een portier! Je hebt nu je koffer, dan kan ik je wat meer van het hotel laten zien.

June: Het is een mooi gebouw

Senora: Natuurlijk is het een mooi gebouw! Como no? Het Hotel Grande is heel mooi. Het is misschien niet het mooiste hotel van de wereld, maar het heeft historie en traditie. Iedereen die op dit eiland komt wil hier graag logeren.

June: Dat zal best. Ik vind het heel mooi. In de folder stond een hele mooie foto, op de klif, tegen de tropenlucht. Ik werd er helemaal verliefd op, en ik was erg blij dat jullie nog een kamer vrij hadden.

Senora: Ja, je hebt geluk gehad. Iedereen wil hier altijd logeren. Ze weten dat het niet alleen een mooi hotel is, maar ook heel respectabel. Daar sta ik op. Alleen respectabele mensen mogen hier logeren. Mensen zoals u.

June: O dank u wel.

Senora: Ik zag het meteen. U bent waardig en onschuldig. Heb ik gelijk of niet?

June: Ik hoop het

Senora: U bent heel respectabel, dat voel ik. Ik heb een heel goed gevoel als het om mensen gaat. Ik kijk naar u, en ik zie gratie. Ik heb ook gelijk gezien dat u een kunstenares bent. Klopt dat?

June: Ik ben eigenlijk lerares.

Senora: Ja, dat dacht ik wel. Waar geeft u les in?

June: Ik geef aerobics.

Senora: O wat ontroerend. Wat altruïstisch. U geeft les aan aerobics. En wat zijn dat voor mensen?

June: Dat zijn geen mensen, dat is iets met bewegen.

Senora: Bewegen, o wat geweldig, wat een talent! Ik ben dol op talent. (*ze loopt met June naar de lift*) Hier is de lift. Die gaat helemaal naar de tweede verdieping.

June: Mooie lift.

Senora: En u kunt er ook weer mee naar beneden.

June: Wat heerlijk.

Senora: Ik zou natuurlijk tegen de gasten kunnen zeggen: Neem de trap, dat spaart elektriciteit, maar daar zijn onze gasten te respectabel voor. Wij hebben een waardige zakenman van de stad Cleveland, Ohio.

June: Ik kom ook uit Ohio

Senora: Juist, dat dacht ik al. Ik wist wel dat ik u goed inschatte. (*ze leidt June naar de telefoon*) Ziet u de telefoon? Dit is de lobbytelefoon. Je kunt alle kamers van het hotel via deze telefoon bereiken. Het is heel modern. Nieuwste van het nieuwste. De mensen die hier verblijven willen graag dat alles up-to-date is. Belangrijke mensen. Altijd alleen maar belangrijke mensen.

June: Geweldig.

Senora (*vertrouwelijk*): We hebben filmmakers in het hotel.

June: Echt?

Senora: Ik ben zo verliefd op cultuur. Deze filmmakers wilden hier logeren en wat kon ik zeggen? Ik ben dol op kunst. Ik hou van film.

June: Ik ook.

Senora: Dat kan ik aan u zien. Ik doorzie de mensen. Daar heb ik een zesde zintuig voor. Hier, in mijn maag. Mijn maag vertelt me altijd wie er te vertrouwen is. Er is...

Smith (*vanuit de coulissen*): Senora! Senora Valdez!

Senora (*roept terug*): Ik ben hier (*tegen June*) Dat is die zakenman waar ik het over hand. Uit Cleveland. (*roept nog een keer*) Ik ben in de lobby (*Smith komt binnen. Hij is een verdacht uitziend persoon, met een donker pak, een zwart overhemd, een witte das en een zonnebril. Zijn koelbloedigheid wordt makkelijk ondermijnd.*

Smith (*tegen de signora*): O geweldig, daar bent u. Bueno, ik heb je hulp nodig. Ik probeer je portier te vinden.

Senora: Dan komt het mooi uit dat u net nu komt, u ziet de portier zo als hij terug komt en u kunt nu meteen mijn nieuwe gast en vriendin zien. June Sherwood.

Smith (*doet heel vriendelijk en verdrijft daarmee zijn onbetrouwbare imago*): Heel blij u te ontmoeten. Iedere vriendin van Signora Valdez is een vriendin van mij.

Signora (*tegen June*): De perfecte heer. Zei ik het je niet? (*tegen Smith*) Juffrouw Sherwood is danseres.

June: Eigenlijk ben ik geen danseres, ik geef aerobics

Senora (*vertrouwelijk tegen Smith*): Dat is een het, niet een hem

Smith: O ja?

June: En eigenlijk is het niet precies aerobics dat ik geef, maar een speciaal soort oefeningen, die ik zelf heb ontworpen om de mens zowel innerlijk als uiterlijk te ontwikkelen.

Senora: U ontwerpt dat zelf?

June: Min of meer

Senora: We willen er alles over horen.

June: Echt? Alles?

Smith: Natuurlijk. Min of meer, dan.

June (*begint snel uit te leggen*): Okee. Nou, weet je, ik geloof dat fit zijn niet alleen fysiek is. Het heeft ook te maken met gedrag, en mijn systeem legt de nadruk op eerlijkheid en integriteit als vitale oefencomponenten. Ik denk dat je alles aan moet pakken wat afzakt in je leven, of het nou je heupen zijn of je normen en waarden, en dat je het allemaal weer op kunt vijzelen.

Senora: Ja, daar zit een heleboel waarheid in.

June: Ik heb mijn programma een naam gegeven. (*ze somt op: Bio Organische Spannings temperaar, Oorspronkelijk bewegingssysteem Wat ook uw principes weer opvijzelt*) of, afgekort Ondersteboven/ Op je gezondheid.

Smith: Leuk gevonden

June: Dank u.

Smith: En hoe komt u hier zo verzeild? Geeft u les op het eiland?

June: Ik hoop het. Weet u, ik gaf les aan de sportclub in Toledo en ze hadden zoveel problemen in de organisatie die alleen maar erger werden, en op een kwade dag ging het hele spul naar de filistijnen.

Senora: Opgeblazen?

June: Financieel gesproken wel, ja.

Senora: Wat tragisch Is er iemand bij omgekomen?

June: Nee, ze waren failliet. Dus daar stond ik dan, ik ruimde mijn kast uit, en vroeg me af wat ik zou doen, en wat denk je dat er op de oefenmat lag?

Senora: Een lijk?

June: Nee, een brochure van dit hotel, iemand had hem laten liggen.

Senora: Dat was het lot!

June: Ik raapte hem op en zag al die prachtige foto's van dit hotel.

Senora: Ik zeg je toch, het was het lot. (*tegen Smith*) Ja?

Smith: Volgens mij wel.

June: Dat vind ik ook. Het was net alsof er iets tegen me zei: "Ga naar santa Pequena en logeer in het Hotel Grande"

Zo doe ik alles in mijn leven. Ik probeer alert te zijn op de boodschappen om me heen. Daar gaat ook mijn trainingsprogramma over. Je moet afgestemd raken op wat er om je heen

gebeurt en proberen altijd eerlijk tegen jezelf te zijn.

Senora (*tegen Smith*): Ze ziet meteen wat voor iemand ze voor zich heeft.

Smith (*voor de grap*): O ja? In dat geval kan ik maar beter oppassen. (*hij lacht en realiseert zich dan dat deze grap teveel waarheid bevat om echt grappig te zijn. Dan zegt hij wat ongemakkelijk*) Ik bedoel natuurlijk niet dat ik in dat geval weg moet. Het is al laat. Ik heb nog een heleboel te doen.

Senora: Wat dan?

Smith: Het is al laat, Ik moet nog met de portier praten. Geen probleem ik vind hem wel. Het was leuk met u gesproken te hebben (*hij gaat via de linkerkant van het toneel weg*)

Senora: Wat een heer! En ik geloof ook dat u hem op het juiste moment bent tegengekomen. Ik voel dat soort dingen. (*Pumphrey, die er uitgeput uitziet na een morgen zwerven van het ene hotel naar het andere komt binnen via het achtertoneel. Hij is een cynische topper, en achterdochtig als hij iets nieuws tegenkomt. Hij heeft een conservatieve houding en conservatieve kleding en draagt een vlinderdasje. Hij leunt tegen de SCUBA balie. Senora ziet hem en leidt June buiten gehoorsafstand*) Zie je die man daar? Mijn maag doet vreemd, Hij is niet fatsoenlijk.

June: Ik vind hem er wel fatsoenlijk uitzien. Misschien maakt je maag een vergissing.

Senora: Nee, mijn maag maakt geen vergissingen (*tegen Pumphrey*) Kan ik u helpen?

Pumphrey: Ik hoop het. (*hij gooit per ongeluk een masker op de vloer*) Ik heb een hele vervelende ochtend gehad. (*pakt het masker op*) De dingen beginnen uit elkaar te vallen. Ik heb een kamer nodig, heel dingend een kamer nodig.

Senora (*tegen June*): Wat zei ik je? (*tegen Pumphrey*) U wilt hier te gast zijn?

Pumphrey: Ja, verder is alles vol.

Senora: U hebt andere hotels geprobeerd?

Pumphrey: Ja, maar dat ging niet erg lekker. Ik heb de hele morgen al over het eiland heen een weer gereden. Hebt u kamers vrij?

Senora: Ja, die heb ik. Maar u moet weten dat we heel selectief zijn als het om

Portier (*komt binnen*): Senora Senora. Una problema Una problema major!

Senora: So many problemas Excuse me Permisso. (*terzijde tegen June*) Let jij even op die man (*ze verdwijnt met de portier*)

June (*loopt naar Pumphrey*): Ik ben June Sherwood.

Pumphrey: Hallo, ik ben Raymond Pumphrey Denk je dat deze vrouw me een kamer zal geven?

June: Ik denk het wel. Vast wel.

Pumphrey: O gelukkig! Wat een opluchting! Wat een ochtend! (*kijkt om zich heen en vindt het niet mooi wat hij ziet*): Wat een hotel!

June: Ja, zeg dat wel. Ik was er meteen weg van toen ik het zag. Toen ik er binnenkwam voelde ik me er gelijk thuis. (*plotseling*) Wacht eens even . Wilt u me een groot plezier doen?

Pumphrey: Nou ja, als het moet...

June: Wilt u een foto van me nemen? Alsof ik voor het eerst het hotel binnenkom?

Pumphrey: Is het daar niet een beetje te laat voor?

June: Ik weet het. Maar mijn aankomst kon wel eens een belangrijk keerpunt in mijn leven worden. We kunnen het opnieuw doen. Ik wil graag een foto van dat moment. Wilt u dat voor me doen? (*ze geeft hem de camera*)

Pumphrey (*besluit het maar te doen*): Waar gaat u staan?

June (*gaat naar de ingang op het achtertoneel*): Ik kom binnen en dan kijk ik voor de eerste keer rond. U gaat daar staan.

Pumphrey: Okee. Ik ben niet zo goed met cameras. Staat u klaar?

June: Nee, wacht eens. Ik wil er uitzien alsof ik de lobby voor de eerste keer zie (*ze neemt een dramatische pose aan, en zet een verraste grijns op*)

Pumphrey: Dat lijkt me een goed idee, maar ik denk dat u er beter niet uit kunt zien alsof u wordt geëlectrocuteerd.

June (*stelt haar houding en haar blik wat bij*): Zo beter?

Pumphrey: Veel beter. Oké Klaar? Gaat ie. (*hij drukt af*) Mooi. Heel leuk. Een heel ontroerende heropvoering. Kan ik nog iets anders voor u vastleggen?

June: Nee, bedankt. (*ze krijgt haar camera terug*) Zal ik een foto van u nemen?

Pumphrey: Ik? Nee, hoor, niet nodig. Ik denk niet dat mijn lobby-reactie-pose aan uw verwachtingen voldoet. Ik zie er vast niet erg enthousiast uit. (*doet zijn hand voor zijn mond, terwijl hij fluistert*) Ik ben niet zo weg van Santa Pequena

June: Nee? U bent helemaal hierheen gekomen, en nu valt het tegen. Dat is vast een hele teleurstelling.

Pumphrey: Nee, ik wist dat ik het niet leuk zou vinden hier, en dat klopt ook.

June: Waarom bent u dan hier?

Pumphrey: Goeie vraag.

June (*lacht*): Dank u (*pauze*) En wat is het antwoord?

Pumphrey: Dat ligt nogal moeilijk.

June: Ja?

Pumphrey: Ik woon in Scranton, Pennsylvania

June: Uh huh. *(dat is een geluidje om hem aan de praat te houden)*

Pumphrey: Ik geef scheikunde aan het Community College in Scranton, en ze hebben daar een overeenkomst om de horizon van de faculteit te verbreden. Je weet wel: We moeten ons breder oriënteren. We moeten allemaal op reis.

June: Wat leuk.

Pumphrey: En het ergste is dat we niet mochten uitkiezen waar we heen konden. Zij bepalen je reisdoel.

June: Wat voor landen zoeken ze dan uit.?

Pumphrey: Dit soort landen. *(hij gaat op de poef zitten)* Ze vinden het heerlijk om hun mensen naar afgelegen gebieden te sturen, Onderontwikkeld gebied eigenlijk. Plaatsen waar de hoogste vorm van technologie bestaat uit een toilet met stromend water. Ik kan me niet voorstellen dat ik hier echt goed zit.

June: Niet zo somber! Ik vind Santa Pequena enig. Tenminste tot nu toe. Kunt u raden waarom ik hier ben?

Pumphrey: U zit vast een straf uit voor het een of ander.

June: Welnee. Ik zal u een aanwijzing geven. *(doet een stukje aerobics voor met een heleboel armbewegingen)*

Pumphrey: Ah, u bent bij het circus?

June: Nee *(ze gaat door met dansen)*

Pumphrey: U komt hier om te herstellen van een bewegingsstoornis.

June: Nee. *(danst nog steeds)*

Pumphrey: Okee. Ik geef het op. Waarom bent u hier?

June: Aerobics

Pumphrey: En is hier een heleboel aerobics?

June: Misschien wel helemaal niet.

Pumphrey: Dat is het eerste goede wat ik over deze plaats gehoord heb.

June: Nee, dat is niet goed. Aerobics geeft balans aan het systeem.

Pumphrey: Dus u gaat iedereen leren zijn systeem in balans te brengen?

June: Dat hoop ik. Het is nog niet helemaal duidelijk voor me. Ik volg de aanwijzingen van mijn innerlijke stem.

Pumphrey: En uw innerlijke stem zei u dat u hierheen moest komen?

June: Ja. *(ze loopt naar het raam)*

Pumphrey: Als ik u was zou ik uw innerlijke stem eens na laten kijken.

June *(kijkt uit het raam)*: Ik vind dit uitzicht ongelofelijk. Ik, bedoel, kijk eens hoe hoog we zitten, dat is verbazingwekkend. Ik wed dat je

een val van meters maakt als je hier van de rotsen zou vallen.

Pumphrey (*staat op*): Ik zal hier niet lang genoeg zijn om het uit te testen.

June: Hoe lang blijft u?

Pumphrey: Dat is nou het probleem. Ze hebben me verteld dat het eerste vliegtuig pas morgenochtend vliegt.

June: Maar u bent vandaag net aangekomen. Wilt u niet iets weten van de cultuur van Santa Pequena?

Pumphrey: Ik ben alleen geïnteresseerd in het stuk van hier naar het vliegveld. Het college kan me vertellen dat ik hier heen moet, maar ze hoeven niet te weten hoelang ik gebleven ben.

June: U wilt niet blijven?

Pumphrey: Nee. Ziet u, mijn innerlijke stem vertelt me dat ik het niet leuk vind om de Verenigde Staten uit te gaan. (*hij doet zijn hand achter zijn oor en doet alsof hij luistert*) Ho, wacht even. Dat geldt voor de omgeving van Scranton.

June: Wilt u dan geen nieuwe dingen zien?

Pumphrey: Nee, alleen als ik het al eens eerder heb gezien.

June: Maar dat lijkt me zo...begrensd.

Pumphrey: Voorzichtig. Ik ben dol op grenzen.

June: Bent u niet geïnteresseerd in het leren kennen van nieuwe mensen?

Pumphrey: Nou, nee. Weet je op een plaats als deze kan dat verschil spanning oproepen, en spanning kan weer leiden tot allerlei hele onvriendelijke dingen.

June: Zoals?

Pumphrey: Zoals humeurigheid, wraakgevoelens, grofheid, guerilla-oorlog, terrorisme, kidnapping.

June: Nee, dat is onzin. De taxichauffeur vertelde me dat Santa Pequena al heel lang dezelfde president heeft, en dat er al jaren geen ongeregelheden zijn geweest.

Pumphrey: Dat dacht ik al. Een hele explosieve situatie. Zag je die portier? Zag je zijn gezicht? Hij haat ons, voor hem zijn we de vijand. (*de portier komt ongezien aan bij Pumphrey*)

Ik bedoel, als blikken konden doden, dan...

Portier: Senorita (*Pumphrey schrikt zich een ongeluk*) Wilt u dat ik uw bagage naar uw kamer breng?

June: Nee, dat hoeft nog niet laat nog maar even staan, ik ga straks pas naar boven.

Portier: Zoals u wilt (*hij verdwijnt*)

Pumphrey: Zie je wat ik bedoel?

June: Nee, wat bedoel je?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto